Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Victor Sîrbu)
Dosarul nr. 2r-667/26 (2-25180447-02-25r-06042026)

D E C I Z I E

28 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru,

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 februarie 2026, prin care a fost respins demersul,

în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi ţara în privinţa debitorului Bulican Dumitru,

c o n s t a t ă:

Poziţia instanţei de fond:

La 29 decembrie 2025, executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae a înaintat în instanța de judecată demersul cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Bulican Dumitru.

În argumentarea demersului, executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae a invocat că în procedura de executare a executorului se află documentul executoriu cu nr. 2-480/2021 din 01.03.2021, emis de Judecătoria Ungheni cu privire la tranzacția de împăcare extrajudiciară nr.260/T/20 din 01.03.2020 privind încasarea datoriei de bază în mărime de 3400 euro sau a sumei restante, în cazul achitării parțiale și penalității în mărime de 0,1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere de la Bulican Dumitru în beneficiul Obreja Ilie.

Întru executarea hotărârii menționate, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse măsurile de asigurare a executării şi acţiunile de executare în conformitate cu prevederile art.art.62, 63 Cod de executare.

Astfel, prin încheierea nr.176-10769/2021, s-a dispus intentarea procedurii de executare în baza documentului executoriu în cauză şi numită în condițiile art.62 Cod de executare, inclusiv aplicarea sechestrelor asupra conturilor bancare ale debitorului deschise la instituții financiare licențiate: BC OTP Bank SA, BC Victoriabank SA, BC Fincombank SA, precum și la furnizorii de plăți Paymaster SRL și Paynet Services SRL.

Indică că în urma acestor măsuri, s-a constatat că debitorul nu dispune de mijloace financiare în conturile bancare și nu deține bunuri mobile sau imobile înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova ce pot fi urmărite silit. Conform bazei de date CNAM, debitorul nu este angajat și nu figurează în calitate de persoană asigurată.

Totodată precizează că încheierea de intentare a procedurii de executare și copia titlului executoriu au fost expediate la adresa de domiciliu a debitorului, cu confirmare de primire, însă până în prezent acesta nu a întreprins nicio acțiune de executare benevolă a obligației. Mai mult ca atât consideră că există indicii temeinice că debitorul continuă să se deplaseze peste hotarele țării, fapt ce presupune disponibilitatea unor resurse financiare pe care acesta le direcționează în scopuri personale, în detrimentul obligației sale de plată stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

De asemenea, susține că debitorul Bulican Dumitru se eschivează de la executarea obligației, cunoscând despre faptul că deține o datorie nestinsă față de creditorul Obreja Ilie, profită de faptul că nu deține cu drept de proprietate pe teritoriul Republicii Moldova de careva bunuri ce pot fi urmărite, circulă peste hotarele țării ignorând faptul că deține o hotărâre de judecată irevocabilă neexecutată, fapt ce face dificilă sau chiar imposibilă executarea documentului executoriu, în acest caz; reprezentantul creditorului, avocatul Toia Anatolii a înaintat o cerere privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Bulican Dumitru.

Menționează că anume comportamentul debitorului reflectă o atitudine vădită de eschivare de la executarea titlului executoriu, fapt ce face rezonabilă aplicarea unei măsuri excepționale - interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova - pe o durată de 6 luni, în vederea determinării acestuia de a participa activ la procedura de executare silită și de a-și onora obligațiile legale.

Această măsură este proporțională și justificată în raport cu scopul urmărit, nefiind aplicată ca o sancțiune, ci ca un instrument procesual necesar în cadrul executării silite, în contextul lipsei altor mijloace de constrângere eficace. Se menționează că obligația stabilită prin titlul executoriu are caracter continuu și actual, iar perioada îndelungată de neexecutare, în lipsa oricărei încercări din partea debitorului de a coopera cu executorul judecătoresc sau de a propune un

grafic de achitare, confirmă pasivitatea culpabilă a acestuia și lipsa oricărei intenții reale de executare benevolă.

În același rând deși aplicarea interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională de executare silită aceasta este unica măsură existentă la etapa actuală ce ar duce la executarea documentului executoriu, întrucât, această măsură urmează a fi utilizată nu ca o sancțiune, ci prevede în sine prezența debitorului la procedura de executare silită și urmărirea directă a mijloacelor financiare ale debitorului Bulican Dumitru, evitându-se utilizarea acestora în deplasări ale debitorului în afara teritoriul RM, ci în scopul ca acestea să fie îndreptate întru stingerea datoriei conform documentului executoriu.

Solicită executorul judecătoresc de a emite o încheiere cu privire aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova în privința debitorului Bulican Dumitru pe un termen de 6 luni.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 februarie 2026, a fost respins demersul executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Bulican Dumitru, ca fiind neîntemeiat.

Solicitarea recurentului:

La 25 martie 2026 prin intermediul poștei electronice, executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu emiterea unei decizii de admitere a demersului.

Argumentele părţilor:

În motivarea cererii de recurs, recurentul executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae a invocat dezacordul său cu încheierea instanței de fond, considerând-o neîntemeiată și ilegală.

În acest sens, recurentul a susținut că la examinarea demersului executorului judecătoresc, instanța de fond a interpretat și aplicat în mod eronat norma de drept material prevăzută de art. 64 din Codul de executare. Or, interpretarea eronată a normei de drept material constituie un temei de recurs în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

Relevă că instanța de fond a respins demersul executorului judecătoresc invocând lipsa unor argumente suficiente privind necesitatea și proporționalitatea măsurii solicitate. O asemenea concluzie nu poate fi reținută, întrucât din materialele cauzei rezultă în mod evident că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile legale pentru identificarea bunurilor debitorului, însă acestea nu au produs rezultate. În aceste condiții, aplicarea interdicției de părăsire a țării reprezintă una dintre puținele măsuri efective care pot asigura participarea

debitorului în procedura de executare și identificarea resurselor necesare executării obligație

Instanța de fond a respins demersul executorului judecătoresc, reținând că nu au fost prezentate argumente suficiente care să justifice necesitatea și proporționalitatea măsurii solicitate. O asemenea concluzie nu poate fi reținută, întrucât materialele cauzei demonstrează în mod evident că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile prevăzute de lege în vederea identificării bunurilor și a resurselor debitorului, însă demersurile întreprinse nu au condus la identificarea unor bunuri susceptibile de urmărire sau a unor resurse suficiente pentru executarea obligației.

În aceste condiții, aplicarea interdicției de părăsire a țării apare ca o măsură necesară și proporțională în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, reprezentând unul dintre puținele mijloace efective aflate la dispoziția organului de executare pentru a asigura participarea debitorului la procedura de executare și pentru a facilita identificarea resurselor necesare executării obligației.

Prin urmare, caracterul subsidiar al măsurii, coroborat cu lipsa rezultatelor obținute în urma măsurilor de executare deja întreprinse, demonstrează că solicitarea executorului judecătoresc nu a fost una arbitrară, ci a fost determinată de necesitatea asigurării efectivității procedurii de executare și a realizării creanței creditorului.

Aceleași principii au fost reiterate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele îndreptate împotriva Republicii Moldova. Astfel, în cauza ***Prodan c. Moldovei***, Curtea a statuat că dreptul de acces la o instanță, garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți. Curtea a subliniat că executarea unei hotărâri pronunțate de orice instanță trebuie, prin urmare, să fie considerată parte integrantă a „procesului” în sensul articolului 6.

În aceeași logică, în cauza ***Olaru și alții c. Moldovei***, Curtea a constatat existența unei probleme structurale legate de neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești interne și a evidențiat necesitatea unor remedii interne efective. Prin urmare, obligația statului nu se limitează la pronunțarea unei hotărâri judecătorești, ci presupune instituirea și aplicarea unor mecanisme juridice și administrative efective care să permită executarea acesteia într-un termen rezonabil. Neexecutarea hotărârilor definitive afectează astfel efectivitatea dreptului de acces la justiție și poate conduce la încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție.

Susține că instanța de fond a invocat libertatea de circulație garantată de art. 27 din Constituția Republicii Moldova și art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Totuși, aceste dispoziții nu consacră un drept

absolut, iar restrângerea libertății de circulație este permisă atunci când este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și este necesară într-o societate democratică.

Afirmă că măsura solicitată este expres prevăzută de art. 64 din Codul de executare, urmărește scopul legitim al executării unei hotărâri judecătorești definitive și este limitată în timp la o perioadă maximă de 6 luni. Prin urmare, măsura solicitată este una proporțională și necesară pentru realizarea scopului urmărit. În contextul circumstanțelor concrete ale cauzei, caracterizate prin neexecutarea îndelungată a obligației, lipsa bunurilor urmărite pe teritoriul Republicii Moldova și lipsa cooperării din partea debitorului, aplicarea interdicției de părăsire a teritoriului Republicii Moldova reprezintă o măsură justificată și proporțională, menită să asigure eficiența procedurii de executare și realizarea dreptului creditorului la executarea hotărârii judecătorești.

În concluzie, consideră executorul judecătoresc că încheierea instanței ca una ilegală, lipsită de orice temei juridic şi necesită a fi casată, cu aplicarea în privința debitorului Bulican Dumitru a interdicției de părăsire hotarelor țării, dat fiind faptul că până în prezent documentul executoriu din 2021 nu este executat, astfel dreptul creditorului recunoscut prin lege a fost încălcat, iar procedura de executare silită are sarcina de a contribui realizarea acestui drept, iar măsurile de asigurare a executării au fost aplicate în anul 2021, precum şi pe toată perioada procedurii de executare, iar în privința debitorului, urmează procedura de atragere la răspundere.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil a stabilit că încheierea recurată a fost emisă la 23 februarie 2026, fiind recepționată de către executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae la 12 martie 2026, fapt confirmat prin confirmarea avizul de recepție anexat la f.d. 63.

Astfel, potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, recursul depus de către executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 februarie 2026, se consideră a fi declarat în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea integrală a încheierii instanței de fond, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3

judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Astfel, din materialele acumulate în prezenta cauză se constată că în procedura executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae se află documentul executoriu emis la 01 martie 2021 de Judecătoria Ungheni privind confirmarea tranzacției de împăcare dintre creditorul Obreja Ilie și debitorul Bulican Dumitru, prin care ultimul s-a obligat să achite suma de 3400 euro, precum și penalitatea de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere până la executarea integrală a obligației, (f.d 15).

În vederea executării documentului executoriu, executorul judecătoresc a intentat procedura de executare și a întreprins toate măsurile prevăzute de legislația în vigoare pentru identificarea bunurilor și veniturilor debitorului susceptibile de urmărire silită. Astfel, au fost aplicate măsuri de asigurare asupra conturilor bancare ale debitorului la instituțiile financiare licențiate, au fost efectuate verificări în registrele de stat privind bunurile imobile, mijloacele de transport, precum și în bazele de date ale autorităților publice competente. Totodată, debitorul a fost citat în mod repetat la biroul executorului judecătoresc pentru a i se comunica drepturile și obligațiile în procedura de executare și pentru a participa la stabilirea modalității de executare a documentului executoriu, (f.d.18-19). La materialele cauzei a fost anexată copia avizului, contrasemnat 31.05.2026 (f.d. 16).

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 01 martie 2021, a fost confirmată tranzacția de împăcare prin mediere din 01 martie 2020, încheiată între Obreja Ilie și Bulican Dumitru și emiterea titlului executoriu (f.d. 8-9).

Tot din materialele dosarului se atestă că, Bulican Dumitru a fost citat în monitorul oficial nr. 212-218 (7922-7928 din 10.09.2021, (f.d. 17).

Potrivit informației din Banca Centrală de date a cadastrului, administrația de Instituția Publică Cadastru Bunurilor imobile pe numele lui Bulican Dumitru, nu este înscris dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din RM, (f.d. 20).

Potrivit bazei de date „CNAM”, la situația din 05 august 2022, debitorul Bulican Dumitru, nu este angajat în câmpul muncii, (f.d. 21).

În temeiul comunicatului informativ privind disponibilul în conturile bancare reiese că debitorul nu dispune de mijloace financiare în conturile bancare, (f.d. 22-24).

Conform răspunsului din partea Companiei „Proimobil”, Bulican Dumitru, nu este angajat în compania dată, (f.d. 26). Reieșind din informația prezentată de

Agenția Servicii Publice, adresa de domiciliu a debitorului, Bulican Dumitru, este în r-nul Ungheni, s. Unțești, (f.d. 48).

La materialele demersului executorul judecătoresc a anexat copia plicului, care atestă nerecepționarea corespondenței repetate de către debitorul Bulican Dumitru, (f.d. 45).

Conform bazei de date ACCES, Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport, debitorul Bulican Dumitru nu deține mijloace de transport, (f.d. 49).

Din informația „Acces Web", rezultă cert că debitorul Bulican Dumitru traversează frecvent frontiera de stat a Republicii Moldova, (f.d. 51- 52).

Conform solicitării creditorului, acesta a solicitat aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara, (f.d.45).

În același timp, debitorul nu a întreprins nicio acțiune pentru executarea benevolă a obligației stabilite prin titlul executoriu și nu a manifestat disponibilitate de cooperare cu executorul judecătoresc în vederea identificării unor modalități de executare a obligației. Mai mult decât atât, din informațiile disponibile rezultă că debitorul traversează frontiera de stat a Republicii Moldova.

În temeiul art.1 alin.(1) şi (2) Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislaţia privind executarea stabilește competenţa executorului judecătoresc, modul şi condiţiile de executare silită a documentelor executorii.

Conform prevederilor art.10 alin.(l) Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, *dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile.*

Potrivit dispozițiilor art.22 alin.(1) lit. x) Codul de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, *la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

Conform dispozițiilor art.22 alin.(2) Codul de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanților la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor.

În temeiul art. 64 Codul de executare, (1) Interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci cînd prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării

documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.

(1^1) Încheierea instanţei de judecată prin care se dispune aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara se trimite spre executare Poliţiei de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Dacă este necesară menţinerea interdicţiei pe un termen mai mare, aceasta poate fi aplicată în mod repetat în urma unui demers motivat al executorului judecătoresc, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiaşi proceduri de executare.

(3) În cazul încetării procedurii de executare în condiţiile art.83 lit.a)–c) şi e)–g) din prezentul cod sau restituirii documentului executoriu, interdicţia de a părăsi ţara se revocă de către executorul judecătoresc. În cazul în care în procesul de executare a documentului executoriu dispare necesitatea menţinerii interdicţiei de a părăsi ţara, precum şi în cazul încetării procedurii de executare în condiţiile art.83 lit.d) din prezentul cod, această interdicţie se revocă de către judecător la cererea executorului judecătoresc sau a părţilor în procedura de executare.

Conform Hotărârii Curţii Constituţionale nr.7 din 05.04.2011 privind controlul constituţionalităţii art.64 al Codului de executare, se specifică faptul că interdicţia de a părăsi ţara, stipulată de art.64 din Codul de executare, este o măsură excepţională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul de executare.

La data de 18 martie 2021 creditorul, avocatul Toia Anatolii a înaintat în adresa executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae un demers privind intentarea procedurii de executare asupra documentului executoriu nr.2-480/2021 din 01.03.2021 emis de Judecătoria Ungheni cu privire la tranzacția de împăcare extrajudiciară nr.260/T/20 din 01.03.2020 privind încasarea datoriei de bază în mărime de 3400 euro sau a sumei restante, în cazul achitării parțiale și penalității în mărime de 0,1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere de la Bulican Dumitru (IDN: *****) în beneficiul Obreja Ilie (IDN: *****), cu aplicarea tuturor măsurilor de asigurare în privința debitorului Bulican Dumitru (f.d.5)

Urmare a acestui fapt, la 29 decembrie 2025, executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae a înaintat în judecată demers prin care a solicitat:

- aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Bulican Dumitru (a.n. *****, IDNP *****, cu domiciliul în raionul Unghenii, sat.Uncești, pe un termen de 6 luni.

Însă, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 23 februarie 2026, demersul executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae privind aplicarea interdicției de a părăsi țara debitorului Bulican Dumitru pe un termen de 6 luni, a fost respins, ca neîntemeiat.

Instanța de fond a respins demersul executorului judecătoresc invocând lipsa unor argumente suficiente privind necesitatea și proporționalitatea măsurii solicitate, considerând că o asemenea concluzie nu poate fi reținută, întrucât din materialele cauzei rezultă în mod evident că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile legale pentru identificarea bunurilor debitorului, însă acestea nu au produs rezultate.

Raportând dispozițiile normelor suscitate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este una incorectă din următoarele raționamente.

În acest context, urmează de indicat că în temeiul art.63 alin.(1) lit. b) Cod de executare, în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să interzică debitorului de a săvârși anumite acte.

Colegiul civil reține că în privința debitorului Bulican Dumitru au fost aplicate măsuri de asigurare, dar care nu s-au soldat cu stingerea datoriei deși ultimul cunoaște despre existența datoriei.

Astfel, deoarece măsurile dispuse de executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae, în vederea asigurării executării documentul executoriu nr. nr.2-480/2021 din 01.03.2021 emis de Judecătoria Ungheni cu privire la tranzacția de împăcare extrajudiciară nr.260/T/20 din 01.03.2020 privind încasarea datoriei de bază în mărime de 3400 euro sau a sumei restante, în cazul achitării parțiale și penalității în mărime de 0,1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere de la Bulican Dumitru (IDN: *****) în beneficiul Obreja Ilie (IDN: *****), cu aplicarea tuturor măsurilor de asigurare în privința debitorului Bulican Dumitru nu au dat careva rezultate, Colegiul consideră că prima instanță neîntemeiat a dispus respingerea demersului înaintat de executor, ***privind aplicarea interdicției de părăsire a teritoriului Republicii Moldova***, ***dat fiindcă se constată rea - credința debitorului, existența datoriei neachitate integral.***

Or, odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori în procedura de executare despre acțiunile întreprinse și comunicate drepturile și obligațiile acestora. În urma măsurilor au fost aplicate măsuri asiguratorii pe bunurile debitorului și aplicate interdicții și restricții la înaintarea acestora. Până în prezent un rezultat la toate

acțiunile sus menționate nu s-au stabilit, dat fiind faptul că debitorul, în mod direct se eschivează de la executarea documentului executoriu.

Mai mult, se constată că din data emiterii încheierii de judecată au trecut mai bine de 4 ani, însă debitorul se eschivează de la executarea hotărârii, astfel dreptul creditorului recunoscut prin lege a fost încălcat, iar procedura de executare silită are sarcina de a contribui la realizarea acestui drept, iar măsurile de asigurare a executării au fost aplicate în anul 2021.

Colegiul reiterează că potrivit art.2 protocolul 4 la CEDO, oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reședință sa. Orice persoană este liberă să părăsească orice ţară, inclusiv pe a sa. Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora. Drepturile recunoscute în paragraful 1 pot, de asemenea, în anumite zone determinate, să facă obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.

În cauza Baumann vs. Franța (cererea nr. 33592/96 par.60) CtEDO a menționat că în sensul articolului 2 protocolul 4, doar măsurile care corespund scopurilor enumerate la paragraful trei din acest articol, permit autorităților statale, pe teritoriul cărora se găsește individul să-i limiteze dreptul la libera circulație chiar și temporar.

În cauza Reiner contra Bulgariei (nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că din principiul proporționalității reiese că restricția privind dreptul de a părăsi ţara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmărește un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăsește ţara ar putea compromite șansele de a percepe suma în cauză.

La caz, este constatată existența datoriei debitorului față de creditor, circumstanță stabilită din hotărârea Judecătoriei Ungheni din 01.03.2021 cu privire la tranzacția de împăcare extrajudiciară nr.260/T/20 din 01.03.2020 privind încasarea datoriei de bază în mărime de 3400 euro sau a sumei restante, în cazul achitării parțiale și penalității în mărime de 0,1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere de la Bulican Dumitru (IDN: *****) în beneficiul Obreja Ilie (IDN: *****), iar în lipsa acțiunilor concrete din partea debitorului în vederea onorării obligațiunii şi stingerii datoriei din anul 2021 există temei legal privind aplicarea interdicției față de debitorul de rea credința, contrar argumentelor primei instanțe.

Aplicarea de către instanță a interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională, în cadrul căreia, trebuie să se țină cont nu numai de interesele creditorului, dar şi de drepturile debitorului.

Respectiv, instanța de recurs conchide că prin intermediul instituirii măsurii de interzicere a debitorului de a părăsi ţara, se urmăreşte scopul asigurării executării documentului executoriu, or, aceasta nu constituie în nici un caz o sancțiune pentru neexecutare, instituirea şi aplicarea acesteia, fiind chemată să asigure prin sine asigurarea executării eficiente a documentului executoriu în cazul incapacității de a executa un document executoriu.

În speță, Colegiul reține că până în prezent documentul executoriu nu este executat, fapt ce denotă că debitorul nu a întreprins nici o măsură în vederea stingerii obligațiilor sale, eschivându-se cu rea credință de la executarea hotărârii judecătorești.

Astfel, este cert și fără echivoc că, executorul judecătoresc a argumentat necesitatea aplicării față de debitor a interdicției de a părăsi țara în vederea executării documentului de executare, or, debitorul Bulican Dumitru având obligații patrimoniale față de creditorul Obreja Ilie în sumă totală de 1425 euro, (f.d.10), nu le-a stins, iar executorul judecătoresc prin probe pertinente și concludente a demonstrat faptul că acesta se eschivează cu rea-credință de la obligațiile sale.

La fel, întru respectarea prevederilor art.64 alin.(1) Cod de executare, instanța de recurs consideră necesar a impune în sarcina executorului judecătoresc Stoian Grigore de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții, cu sesizarea neîntârziată a instanței, în cazul intervenirii situației prevăzute la art.83 lit. d) Cod de executare până la expirarea termenului de 6 luni.

Reieșind din cele expuse, Colegiul Civil conchide privind existența temeiurilor care ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești, din care considerente este justificată legal aplicarea interdicțiilor sus-menționate în privința debitorului de rea credință.

În contextul celor invocate mai sus, Colegiul civil consideră concluziile primei instanțe privind respingerea demersului executorului judecătoresc referitor la aplicarea interdicției de a părăsi țară în privința debitorului Bulican Dumitru, ca neîntemeiate, încălcând interesele creditorului urmăritor și inevitabil producând tergiversarea procedurii de executare.

În acest sens sunt neîntemeiate trimiterile instanțe de fond cu privire la libertatea de circulație garantată de art. 27 din Constituția Republicii Moldova și art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, dreptul la libera circulație nu are un caracter absolut, iar exercitarea acestuia poate fi supusă unor restrângeri, cu condiția ca acestea să fie prevăzute de lege, să urmărească un scop legitim și să fie necesare și proporționale într-o societate democratică.

În speță, restrângerea solicitată întrunește aceste condiții. În primul rând, măsura este expres prevăzută de art. 64 din Codul de executare, astfel încât

condiția existenței unui temei legal este îndeplinită. În al doilea rând, măsura urmărește un scop legitim, și anume asigurarea executării efective a unei hotărâri judecătorești definitive și, implicit, protejarea dreptului creditorului de a beneficia în mod efectiv de rezultatul procedurii judiciare.

De asemenea, măsura nu are un caracter nelimitat sau arbitrar, întrucât poate fi aplicată pentru o perioadă determinată, de cel mult 6 luni.

Prin urmare, restrângerea libertății de circulație este circumscrisă atât unui scop concret, cât și unei perioade temporale determinate, ceea ce exclude caracterul excesiv al acesteia.

Sub aspectul necesității și proporționalității, trebuie avute în vedere circumstanțele concrete ale cauzei. Obligația stabilită prin hotărârea judecătorească nu a fost executată o perioadă îndelungată, bunurile susceptibile de urmărire lipsesc de pe teritoriul Republicii Moldova, iar debitorul nu a manifestat cooperarea necesară pentru executarea benevolă a obligației. În aceste condiții, măsura interdicției de părăsire a teritoriului nu constituie un scop în sine și nici o sancțiune aplicată debitorului, ci reprezintă un instrument juridic destinat să asigure eficiența procedurii de executare.

Or, simpla invocare a libertății de circulație nu este suficientă pentru a exclude aplicarea unei măsuri prevăzute expres de lege. Instanța urma să pună în balanță, pe de o parte, ingerința temporară în exercitarea dreptului la libera circulație și, pe de altă parte, necesitatea asigurării executării efective a unei hotărâri judecătorești definitive și protejării dreptului creditorului.

În raport cu durata limitată a măsurii, scopul legitim urmărit și conduita debitorului în cadrul procedurii de executare, restrângerea solicitată apare ca fiind adecvată, necesară și proporțională cu scopul urmărit.

Prin urmare, în circumstanțele concrete ale cauzei, aplicarea interdicției de părăsire a teritoriului Republicii Moldova constituie o măsură justificată pentru asigurarea eficienței procedurii de executare și pentru realizarea efectivă a dreptului creditorului la executarea hotărârii judecătorești.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind constatarea netemeiniciei concluziilor primei instanțe şi temeiniciei argumentelor invocate în cererea de recurs, ***având în vedere faptul că argumentele executorului nu au fost combătute prin careva probe anexate la dosar, în lipsa unor intenții pozitive*** în vederea executării documentul executoriu nr. 2-480/2021 din 01.03.2021 emis de Judecătoria hotărârea Judecătoriei Ungheni din 01.03.2021 cu privire la tranzacția de împăcare extrajudiciară nr.260/T/20 din 01.03.2020 , existența datoriei restante de 1425 euro, *Colegiul Civil, comercial şi de contencios administrativ* ajunge la concluzia de a admite recursul şi a casa integral încheierea contestată, soluționând problema în fond prin aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Bulican Dumitru.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 februarie 2026, în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Bulican Dumitru, și se soluționează problema în fond, prin care:

Se admite demersul executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Bulican Dumitru.

Se aplică interdicția de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Bulican Dumitru, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în raionul Ungheni s.Unțești.

Se obligă executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae, de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții, cu sesizarea neîntârziată a instanței judiciare, în cazul dispariției necesității acestei măsuri până la expirarea termenului de 6 (șase) luni.

Executarea măsurii de asigurare aplicate prin actuala decizie în privința debitorului Bulican Dumitru, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în raionul Ungheni s.Unțești, se pune în sarcina Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Termenul de executare a măsurii aplicate prin prezenta decizie se calculează de la data punerii în executare a hotărârii de către organul desemnat cu executarea.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul Serghei Dimitriu

judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca